

مقاومت ارقام گندم بهاره (*Triticum aestivum* L.) نسبت به تنش شوری در موائل رویشی و زایشی

علی بندۀ حق^۱، حمدا‌الله کاظمی^۲، مصطفی ولی‌زاده^۳ و عزیز جوانشیر^۴
۱، ۲، ۳، ۴، دانشجوی دوره دکتری، استادان و استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز
تاریخ پذیرش مقاله ۲۴/۲/۸۷

خلاصه

به منظور معرفی ارقام مقاوم به شوری و استفاده از آنها در برنامه‌های به نژادی، تنوع ژنتیکی مقاومت به این تنش در ۲۰ ژنوتیپ گندم طی آزمایشی بررسی گردید. جهت ایجاد شرایط نسبتاً طبیعی برای اجرای آزمایش این پژوهش به صورت گلدانی و در داخل یک تولن پلاستیکی به اجرا درآمد. این مطالعه در چهار سطح شوری (سطح شاهد و ۳ سطح با هدایت الکتریکی ۴، ۸ و ۱۲ دسی‌زیمنس بر متر) در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز با استفاده از آزمایش فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در ۳ تکرار اجرا گردید و ۱۸ صفت مرفوژیک و آگرونومیک مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که بین ژنوتیپ‌ها در کلیه صفات در سطح احتمال ۱/۰ درصد اختلاف معنی‌دار وجود داشت. از نسبت K^+/Na^+ به عنوان معیار گزینشی استفاده شد و همبستگی‌های محاسبه شده بین این نسبت و ۱۸ صفت مذکور، مفید بودن این معیار را برای گزینش تأیید کرد. تجزیه کلاستر و حساسیت محیطی برای ۲۰ ژنوتیپ نشان داد که ژنوتیپ‌های تجن، روشن، N-75-11، N-75-3، N-75-14، N-75-4 و N-75-17 دارای میزان بالایی از نسبت مذکور (و همچنین دارای وضعیت مطلوب از لحاظ ۱۸ صفت آگرونومیک و مرفوژیک) بودند و بنابراین، به عنوان ارقام مقاوم شناسایی شدند.

واژه‌های کلیدی: تنش شوری، حساسیت محیطی، کلرور سدیم، گندم بهاره.

طوری که در این شرایط زمان لازم برای تندش بذر، گلدهی و رسیدگی دانه تسریع می‌شود (۳۰، ۳۲) و یا مرحله رشد رویشی در گندم، جو و بعضی از گراس‌های مقاوم به شوری بیشتر از مرحله زایشی متأثر می‌شود. زمانی که گیاه به مرحله رشد زایشی وارد می‌شود شوری می‌تواند بسیاری از فرایندهای موثر در حصول حداکثر عملکرد دانه را مختل سازد. المگیر و همکاران (۱۹۹۲)، ماس و پوس (۱۹۸۹) و راگها و پال (۱۹۹۴) گزارش کرده‌اند که در اثر شوری:
الف- تسریع و نمو جوانه انتهایی روی داده و تعداد کل سنبلاچه‌ها و تعداد دانه در هر سنبله کاهش پیدا می‌کنند.
ب- همچنین معتقدند که از میزان دانه‌های گرده فعال کاسته می‌شود و بالاخره

مقدمه

اراضی شور دنیا و ایران در اثر فعالیت‌های بی‌رویه کشاورزی پیوسته در حال گسترش است (۲۰، ۹)، چنانکه حدود ۱۰ درصد از کل سطح کره خاکی با مشکل انواع مختلف شوری مواجه می‌باشند (۲۹). بنابراین، تولید بالقوه محصولات کشاورزی در این شرایط امکان‌پذیر نمی‌شود. برای مقایله با این مشکل بررسی تنوع ژنتیکی در گندم و یافتن ارقام مقاوم به تنش شوری بسیار ضروری به نظر می‌رسد. زیرا که، استفاده از ارقام مقاوم به تنش شوری می‌تواند در افزایش عملکرد در زمین‌های شور و کم‌شور بسیار موثر واقع شود.

فرایندهای مختلف رشد و نمو گیاه به طور مستقیم و یا غیر مستقیم تا حدودی تحت تأثیر تنش شوری قرار می‌گیرند. به

بررسی و معلوم گردیده است که زیادی نسبت این دو عنصر بهم در بسیاری از گیاهان عامل تعیین‌کننده میزان عملکرد در شرایط تنفس شوری بوده است (۱۲، ۱۴، ۳۱). میزان جذب یون‌های Na^+ و Cl^- بوسیله گندم، مشابه گزارش شده است و همچنین گزارش شده است که میزان جذب Na^+ و Cl^- با عملکرد گندم همبستگی منفی بسیار معنی‌دار و نسبت K^+/Na^+ با عملکرد و اجزای آن همبستگی مثبت بسیار معنی‌دار دارد (۲۱). چیپا و لال (۱۹۹۵) و کینگ و همکاران (۱۹۹۷) گزارش نموده‌اند که نسبت K^+/Na^+ در برگ‌های جوان‌تر با عملکرد و اجزای عملکرد همبستگی شدیدی دارد. این دو گروه از پژوهشگران معتقد‌اند که تحمل به شوری تحت کنترل ژن یا ژن‌های بخصوصی می‌باشد، به طوری که می‌توان آنها را از طریق بهنژادی به ارقام مورد نظر انتقال داد. وارثت‌پذیری ساده جذب یون‌های K^+/Na^+ در عصارة برگ و عملکرد دانه و اجزای عملکرد نشان می‌دهد که جذب آنها تحت کنترل ژن‌های مشترکی هستند که بسادگی می‌توان از آنها در برنامه‌های اصلاحی استفاده نمود.

هدف از این پژوهش، بررسی و ارزیابی تحمل به تنفس شوری در ژنوتیپ‌های گندم بهاره با استفاده از خصوصیات مرفو‌لوزیک و آگرونومیک و نیز معیار گزینشی محتوای یونی بوده است، تا بتوان از ژنوتیپ‌های مقاوم به تنفس شوری در مرحله روبیشی و زایشی، در برنامه‌های بهنژادهای استفاده نمود. همچنین در این بررسی رابطه بین صفات آگرونومیک و مرفو‌لوزیک با محتوای یونی ژنوتیپ‌ها در رابطه با تحمل شوری مورد بررسی قرار می‌گیرد.

مواد و روش‌ها

مواد گیاهی و طرح آزمایشی

آزمایش در ایستگاه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز، با آب و هوای سرد و نیمه خشک (۳)، ارتفاع ۱۳۶۴ متر از سطح دریا در طول جغرافیایی ۱۷° و ۴۶' شرقی و ۵° و ۳۸' عرض شمالی، به صورت گلستانی در زیر پوشش نایلونی (با استفاده از پوشش پلی‌اتیلنی بی‌رنگ و نور گذر به ضخامت ۱۵ میلی‌متر) در محوطه‌ای به طول ۳۲، عرض ۲/۵ و ارتفاع ۲/۲۰ متر در شرایط محیطی نسبتاً طبیعی به مرحله اجرا درآمد.

ج- قدرت تنفس دانه گرده، باروری و پر شدن دانه کاهش می‌یابد.

تری وی دی و همکاران (۱۹۹۱) با انجام آزمایشی ملاحظه کردند که در شرایط شوری، ارقام مقاوم میزان رشد خود را ثابت نگه می‌دارند، در حالیکه رشد ارقام حساس محدود می‌شود. برگ‌های گیاه در تنفس شوری به طور معنی‌داری کوچک‌تر شده و مساحت سطح آنها نیز کاهش می‌یابد. شارما (۱۹۸۷) در پی انجام آزمایشی ملاحظه کرد که ارقام مقاوم گندم در مقایسه با ارقام حساس رشد بهتر، سطح برگ و تعداد برگ‌های سبز بیشتری دارند.

عظمی و علم (۱۹۹۰) در پی بررسی واکنش ۹ رقم گندم در سطوح متفاوت شوری گزارش کردند که کاهش رشد بخش هوایی و ریشه در کلیه ارقام از روند مشابهی برخوردار بودند. همچنین منصور (۱۹۹۴) دانه‌های ۱۰ روزه ارقام حساس و مقاوم به تنفس شوری گندم را به مدت ۷ روز در محیط شور (۱۰۰ میلی‌مولار کلور سدیم) قرار دارد و نتیجه گرفت که تنفس شوری رشد ریشه و بخش هوایی را در هر دو گروه کاهش داد. در زمینه تأثیر تنفس شوری بر روی رشد گیاه، گرامر و همکاران (۱۹۹۴) نشان دادند که شوری ناشی از کلور سدیم در گیاه ذرت باعث کاهش میزان رشد نسبی (RGR) و نسبت سطح برگ (LAR)، سطح ویژه برگ (SLA) و نسبت وزن برگ (LWR) می‌گردد.

تنفس شوری، از طریق تأثیر بر روی اجزای عملکرد، باعث کاهش عملکرد دانه گندم می‌شود. براساس آزمایش‌های گلخانه‌ای به منظور بررسی اثرات تنفس شوری بر روی عملکرد گندم نتیجه گرفته شده است که با افزایش شوری، اجزای عملکرد از جمله تعداد دانه در سنبله، وزن هزار دانه کاهش می‌یابند (۲۲، ۲۴، ۲۷).

زیادی یون‌های Na^+ و Cl^- معمولاً شایع‌ترین یون‌های موجود در خاکها و آبهای شور هستند. هر دوی آنها می‌توانند بر روی گیاهان اثرات مضری داشته باشند (۱۸، ۲۵). زیرا که، این دو عنصر با افزایش فشار اسمزی محلول خاک، ضمن ایجاد سمیت یونی در گیاه، تعادل یون‌های مورد نیاز گیاه را بهم می‌زنند. رابطه بین نسبت یون‌های موردنیاز گیاه را بهم می‌زنند. مقاومت به شوری در گیاهان بوسیله برخی از پژوهشگران

$EC=0.62\pm0.03$ انجام گرفت. ۲۲ روز پس از کاشت، تیمارهای شوری در ۳ نوبت از طریق آب آبیاری و با اضافه کردن کلرور سدیم اعمال گردیده و آبیاری‌های بعدی با استفاده از آب معمولی ادامه یافت. تنظیم میزان آب آبیاری با توجه میزان کاهش در آب گلدان‌های شاهد هر سطح شوری انجام گردید تا نمک از طریق آبشویی از محیط خارج نشود و نمک در یک سیستم بسته باقی مانده و گیاه با مقدار شوری مورد نظر در تماس باشد. برای کنترل و تنظیم میزان هدایت الکتریکی کلیه تیمارهای شوری، در هر تکرار برای هر سطح شوری، ۱۲ گلدان اضافی تعییه شدند تا در پایان هر هفته در مورد هر سطح شوری ۳ گلدان تخریب و هدایت الکتریکی (EC) آنها در آزمایشگاه تعیین گردد.

جدول ۲ - نتایج آزمایش‌های مربوط به دست‌یابی به سطح شوری

pH	EC حاصل از شور سازی	مقدار کلرور سدیم مورد نیاز برای هر گلدان (میلی گرم) اشباع (دسی‌زیمنس بر متر)	خاک هر گلدان در حالت گل
۷/۶	۴±۰.۰۲	۱۲۷۴	
۷/۶	۸±۰.۰۲	۳۸۲۲	
۷/۶	۱۲±۰.۰۲	۶۴۳۹	

در این پژوهش ۱۸ صفت آگرونومیک و مرغولوژیک و همچنین غلظت یون‌های سدیم و پتاسیم در بخش هوایی گیاه مورد اندازه‌گیری قرار گرفتند. برای اندازه‌گیری غلظت یون‌های سدیم و پتاسیم از روش هضم بروش سوزاندن خشک^۱ و از دستگاه فلایم فتوتمتری استفاده شد (۱).

برای ارزیابی حساسیت محیطی روش پرکینز و جینکر (به نقل از منبع ^۴) مورد استفاده قرار گرفت. در این روش محیط‌های خاص را باید در ارتباط با بروز صفت مورد بررسی کم و بیش مساعد دانست و آنها را ارزیابی کمی کرد. تنها روشی که می‌تواند محیط‌ها را ارزیابی کمی کند، میانگین عملکرد کلیه ژنتیک‌ها می‌باشد. هر ژنتیک در هر محیط خاص، دارای ارزش

مواد گیاهی شامل ده رقم نام‌گذاری شده به نامهای کراس روشن، چمران، شیرودی، اترک، قدس، تجن، روشن، کویر، فلات و داراب -۲ و ده لاین به عنوان لاین‌های امید بخش (جمعاً ۲۰ ژنتیک) بودند. شجره این ده لاین در جدول ۱ نشان داده شده است. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در ۳ تکرار پیاده گردید. سطوح شوری (شاهد، ۴، ۸ و ۱۲ دسی‌زیمنس بر متر) به عنوان فاکتور اول و ژنتیک‌های گندم به عنوان فاکتور دوم در نظر گرفته شدند. در این پژوهش از گلدان‌های میچرلیخ با قطر دهانه ۲۰ و ارتفاع ۱۷ سانتی‌متر استفاده گردید. هر واحد آزمایشی شامل ۲ عدد گلدان بوده و در کل از ۴۸۰ گلدان استفاده شد.

جدول ۱ - اسامی و شجره‌نامه لاین‌های امیدبخش مورد بررسی

شجره	لاین	ردیف
Pgo/Seri CM85817-27y-Om-Oy-7m-Oy	N-75-3	۱
Jup/A/d"S"//Kt"s"//3/Vee"S"	N-75-4	۲
Attila"S"/Arvand//Vee"S"	N-75-9	۳
Tan"S"/Pew"S"//Sara CM...	N-75-10	۴
Siren 64609-6Y-3M-2Y-OM	N-75-11	۵
8319/LiraNanjing	N-75-14	۶
Nai60/Hn7//SySWM70053-2Y-1Y-0Y-2AP	N-75-15	۷
Inia/A. Distichun//Inia/3/Vee"S"/4/Kauz	N-75-17	۸
Kauz*2/MNV//Kauz	N-75-18	۹
Blouudan/3/Bb/7C*2//Y50E/Kal*3/CW84...	N-75-20	۱۰

عملیات گلخانه‌ای

برای انجام آزمایش، از خاک تقریباً یکنواخت با بافت لومی شنی استفاده شد. در گلدانها ۹ عدد بذر ضد عفونی شده به صورت ۳ کپه ۳ بذری در عمق ۳ سانتی‌متری قرار داده شدند. ۷ روز بعد از کاشت، موقعی که دانه‌الها به مرحله ۲ برگی رسیدند، به ۳ بوته تنک گردیدند.

برای سطح شاهد شوری از خاک دست نخورده با هدایت الکتریکی ۱/۹۸ دسی‌زیمنس بر متر (در حالت گل اشباع و با pH=۷/۶) استفاده شد و ۳ سطح شوری دیگر، ۴، ۸ و ۱۲ دسی‌زیمنس بر متر، با اضافه کردن کلرور سدیم به هر گلدان تأمین گردید. مقادیر کلرور سدیم مورد استفاده برای هدایت‌های الکتریکی مختلف در جدول ۲ آورده شده‌اند.

آبیاری تمام گلدانها پس از کاشت با آب معمولی با

1. Dry ashing

2. Flame Photometer

افزایش غلظت سدیم احتمالاً به دلیل افزایش جذب یون‌ها توسط ریشه‌گیاه می‌باشد، به طوری که در جدول ۵ تفاوت فاحشی بین سطوح شوری از نظر این صفت مشاهده می‌شود. ضریب همبستگی این صفت با صفت محتوای پتابسیم ۰/۴۰-۰/۴ و معنی‌دار بود (جدول ۶) و نشان می‌دهد که با افزایش محتوای سدیم، محتوای پتابسیم گیاه کاهش می‌یابد.

جدول ۴- مقایسه میانگین محتوای یونی اندامهای هوایی

ژنوتیپ‌های گندم

	ژنوتیپ	سدیم (درصد وزن خشک)	پتابسیم (درصد وزن خشک)	سدیم / پتابسیم
۱۳/۱۱۲	۴/۶۴۸	۰/۵۳۸	کراس روشن	
۱۲/۸۹۳	۳/۶۸۵	۰/۴۲۰	چمن	
۱۲/۶۵۸	۳/۷۴۰	۰/۴۲۱	شیرودی	
۲۴/۵۲۸	۴/۶۴۷	۰/۳۶۷	انرک	
۱۶/۷۰۴	۴/۰۸۳	۰/۴۱۶	قدس	
۲۲/۹۲۲	۵/۲۹۶	۰/۳۱۷	تجن	
۲۱/۹۱۶	۵/۲۶۲	۰/۳۵۵	روشن	
۱۲/۴۳۷	۳/۸۲۲	۰/۴۸۷	کویر	
۱۲/۲۵۱	۴/۱۲۵	۰/۵۵۰	فلات	
۱۶/۶۵۳	۴/۳۱۷	۰/۳۷۱	داراب ۲	
۲۱/۳۳۳	۵/۰۵۷	۰/۳۴۶	N-75-3	
۲۱/۶۱۵	۵/۰۵۷	۰/۳۴۴	N-75-4	
۱۳/۲۲۲	۴/۰۴۳	۰/۴۴۵	N-75-9	
۱۳/۲۴۷	۳/۷۹۵	۰/۴۳۹	N-75-10	
۲۲/۱۱۰	۵/۲۶۲	۰/۳۳۵	N-75-11	
۲۲/۶۱۶	۵/۲۶۲	۰/۳۶۲	N-75-14	
۲۱/۰۴۹	۴/۷۴۹	۰/۳۶۸	N-75-15	
۲۳/۶۰۷	۵/۰۵۷	۰/۳۲۲	N-75-17	
۱۶/۳۵۳	۳/۷۶۳	۰/۳۷۳	N-75-18	
۱۳/۸۶۴	۳/۹۹۶	۰/۳۹۴	N-75-20	
۲/۶۴۱	۰/۳۴۲	۰/۰۴۴	LSD٪.۵	

جدول ۵- مقایسه میانگین محتوای یونی اندامهای هوایی ارقام گندم در سطوح مختلف شوری

K ⁺ /Na ⁺	K ⁺ (%)	Na ⁺ (%)	هدایت الکتریکی (EC) (ds/m)	سطح شوری
۳۵/۰۵۳	۵/۳۰۹	۰/۱۶۲	۱/۹۸	شاهد
۲۱/۲۴۱	۴/۵۶۴	۰/۲۲۷	۴	اول
۸/۹۲۹	۴/۰۳۰	۰/۴۸۱	۸	دوم
۵/۸۱۶	۴/۰۳۰	۰/۷۲۴	۱۲	سوم

میانگین مخصوص به خود است. بنابراین، حساسیت محیطی یک ژنوتیپ، رگرسیون ارزش آن ژنوتیپ بر ارزش محیطی خواهد بود. برای تجزیه و تحلیل‌های آماری از نرم‌افزارهای MSTATC، SPSS، SAS، EXCEL، STATISTICA، استفاده گردید و مقایسه میانگین‌های کلیه صفات با استفاده از آزمون LSD در سطح احتمال ۵ درصد انجام گرفت.

نتایج و بحث

نتایج حاصل از تأثیر سطوح مختلف شوری بر روی محتوای یونی (سدیم، پتابسیم و نسبت پتابسیم به سدیم) اندامهای هوایی ارقام گندم در جدول تجزیه واریانس (جدول ۳) آورده شده‌اند.

جدول ۳- نتایج تجزیه واریانس (میانگین مربعات) محتوای یونی در شوری‌های مختلف و در ارقام گندم

منابع تغییر	درجه آزادی	غلظت سدیم	غلظت پتابسیم سدیم / پتابسیم	تکرار
۰/۰۰۵ ^{ns}	۴۶/۴۳۱***	۱/۵۹۰***	۲	شوری
۷/۳۶۲***	۲۱/۹۷۰***	۲۲/۴۱۰***	۳	ژنوتیپ
۰/۱۴۰***	۴/۳۹۳***	۰/۲۱۸***	۱۹	شوری × ژنوتیپ
۰/۰۱۹***	۰/۵۶۸***	۰/۰۸۶***	۵۷	خطای آزمایشی
۰/۰۰۴***	۰/۱۸۰	۰/۰۰۶	۱۵۸	ضریب تغییرات (%)
۵/۹۶	۹/۴۷	۴/۲۸		: اختلاف غیرمعنی‌دار

ns: اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال ٪.۰/۱ ***:

یون سدیم (Na⁺)

ضریب تغییرات مربوط به یون سدیم ۴/۲۸ درصد برآورد گردید. اثرهای اصلی و اثر متقابل در سطح احتمال ۰/۱ درصد معنی‌دار شد. مقایسه‌های گروهی میانگین‌های محتوای یون سدیم در ارقام (جدول ۴) نشان داد که رقم تجن دارای پایین‌ترین و رقم فلات بالاترین میزان غلظت آن بود. مقایسه میانگین سطوح شوری (جدول ۵) نیز نشان داد که با افزایش میزان شوری، میزان تجمع یون سدیم در اندامهای هوایی گیاه به طور معنی‌داری افزایش می‌یابد. چنانکه، اندامهای هوایی در سطح سوم شوری بالاترین میزان یون سدیم و در شاهد پایین‌ترین میزان یون سدیم را داشتند و هر کدام از سطوح شوری، از نظر آماری در یک گروه مستقل دسته‌بندی شدند. تجمع مقدار زیادی از یون سدیم با افزایش شوری محیط را تعدادی از پژوهشگران نیز گزارش نموده‌اند (۲، ۱۱، ۲۳).

بدست آمده (شکل ۱) ۲۰ ژنوتیپ گندم را به دو گروه اصلی و دو زیر گروه تقسیم نمود. کلاستر اول شامل ارقام کراس روشن، N-75-14، N-75-4، N-75-3، N-75-11 و N-75-17 بوده است که در مقایسه با کلاستر دوم از لحاظ غلظت یون Na^+ و K^+ به ترتیب دارای مقادیر پایین تر و بالاتری از این دو یون می باشند. برخی از پژوهشگران از جمله چیپا و لال (۷)، فلاورز و همکاران (۱۹۸۹)، جشنگ (۱۹۸۴) و وایمبرگ (۱۹۸۷) خصوصیات یونی فوق را برای تعیین سطح عملکرد گیاه در شرایط تنفس شوری مورد استفاده قرار داده اند. بنابراین، می توان کلاستر اول ژنوتیپها را به عنوان گروه مقاوم و کلاستر دوم را بعنوان گروه حساس به تنفس شوری در مرحله رویشی و زایشی معرفی کرد.

صفات آگرونومیک و مرفو لوزیک

خلاصه تجزیه واریانس صفات مورد ارزیابی در جدول ۷ منعکس شده و نشان می دهد که سطوح مختلف شوری بر روی کلیه صفات، به غیر از صفت تعداد روز تا ظهرور سنبله، اثر معنی داری داشته اند. عدم وجود اختلاف معنی دار در مورد تعداد روز تا ظهرور سنبله می تواند بیانگر حساسیت کمتر این ویژگی در برابر سطوح شوری باشد. بعلاوه، این جدول نشان می دهد که اثر متقابل شوری \times رقم در مورد هیچ یک از صفات معنی دار نشد و بیانگر آن است که ارقام در شرایط گلخانه ای و کنترل شده در برابر سطوح شوری واکنش مشابهی از خود نشان داده اند. گلدهی و رسیدگی دانه در ارقام حساس، جهت فرار از تنفس شوری زودتر اتفاق می افتد (۳۰، ۳۲) و عکس این وضعیت در ارقام مقاوم به تنفس (از جمله تجن، N-11 و N-17) (N-75-17 و N-75-4) مشاهده می شود. همچنین ژنوتیپ های N-75-3 و N-75-14 که در گروه مقاوم قرار دارند از لحاظ خصوصیات تعداد برگ در ساقه اصلی و شاخص برگی برگ پرچم مقادیر قابل توجهی را به خود اختصاص داده اند (اعداد نشان داده نشده است). بطور کلی کلیه صفات آگرونومیک و مرفو لوزیک مورد بررسی در این آزمایش با بالا رفتن میزان شوری خاک کاهش معنی دار نشان دادند و میزان اثر سوء شوری در ارقام مقاوم در مقایسه با ارقام حساس، کمتر بود.

همبستگی صفات

استفاده از همبستگی صفات در بهنژادی از اهمیت ویژه ای

یون پتانسیم (K^+)

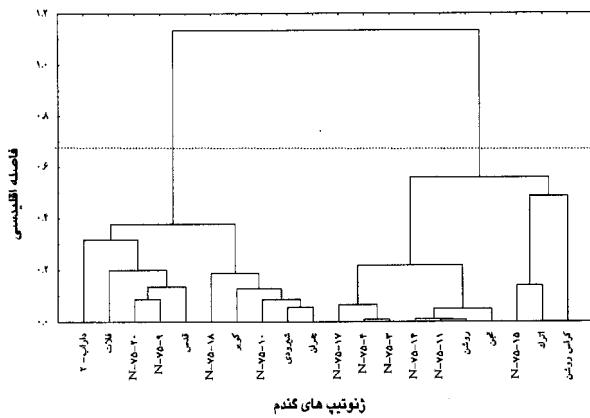
مقایسه های گروهی ارقام از نظر محتوای یون پتانسیم (جدول ۴) نشان داد که رقم تجن بالاترین میزان و رقم چمران پایین ترین میزان آن را داشتند. مقایسه میانگین سطوح شوری (جدول ۵) همچنین نشان داد که با بالا رفتن میزان شوری، میزان یون پتانسیم در اندام های هوایی گیاه کاهش می یابد. این امر می تواند به دلیل زیادی جذب یون سدیم باشد. چنان که کاهش میزان یون پتانسیم بر اثر افزایش غلظت نمک کلرور سدیم توسط چیپا و لال (۱۹۹۵)، گرامر و همکاران (۱۹۹۴)، جانزن و چانگ (۱۹۸۷) نیز گزارش شده اند. گیاهان غیر شور پسند مانند گندم در غلظت های بالای نمک قادر نیستند که مقدار یون پتانسیم را در اندام های خود ثابت نگه دارند و کاهش در میزان این یون رشد گیاه را مختل می نماید. چنان که پیشمند (۱۹۸۸) گزارش کرده است که رشد گندم با کاهش یون پتانسیم در شرایط شوری کاهش می یابد.

نسبت پتانسیم به سدیم (K^+/Na^+)

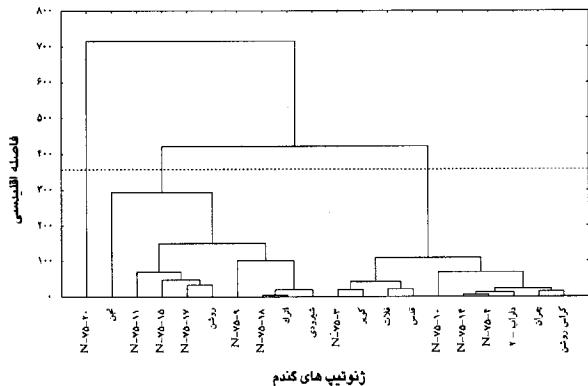
ضریب تغییرات آزمایش ۵/۹۶ درصد است (جدول ۳). مقایسه گروهی ارقام از لحاظ نسبت پتانسیم به سدیم (جدول ۴) نشان داد که ارقام اترک، تجن، روشن، N-75-4 و N-75-17 به طور نسبی بیشترین یون K^+ را در مقایسه با Na^+ جذب نموده اند. جدول ۴ همچنین نشان می دهد که علاوه بر همبستگی مثبت K^+/Na^+ با K^+ ، به ازای هر واحد کاهش در میزان K^+ ، میزان Na^+ به طور قابل توجهی افزایش پیدا نمی کند. کاهشی که در این نسبت با افزایش میزان شوری مشاهده می شود، بدليل افزایش سرعت جذب سدیم نسبت به پتانسیم می باشد. از آنجاییکه یون سدیم از جذب یون پتانسیم K^+/Na^+ ممانعت و با آن رقابت می کند (۲)، کاهش در میزان K^+/Na^+ با افزایش میزان نمک توجیه پذیر خواهد بود. رابطه بین زیادی در نسبت K^+/Na^+ و مقاومت به شوری گیاهان بوسیله برخی از پژوهشگران گزارش و به عنوان معیار مناسب برای تعیین سطح عملکرد و تحمل تنفس شوری به کار گرفته شده است (۷، ۱۰، ۱۵).

تجزیه کلاستر داده های حاصل براساس محتوای یونی (K^+/Na^+) در ۲۰ ژنوتیپ مورد بررسی با استفاده از فاصله اقلیدسی و روش UPGMA اجرا گرفت. برش دندرو گرام

تجزیه کلاستر (شکل ۱)، ژنوتیپ‌ها در چهار گروه به صورت دو گروه مقاوم (مقاوم ۱ و ۲) و دو گروه حساس (حساس ۱ و ۲) مشخص گردیدند و برای محاسبه حساسیت محیطی از میانگین ارزش K^+/Na^+ هر یک از گروه‌ها استفاده شد. وضعیت چهار گروه فوق از نظر مقاومت یا حساسیت بشرح جدول ۸ می‌باشد.

شکل ۱- دندروگرام ژنوتیپ‌های گندم در ارتباط با محتوای یونی در سطوح مختلف شوری

شکل ۲- دندروگرام ژنوتیپ‌های گندم در ارتباط با صفات آگرونومیک و مرفو‌لوزیک

با توجه به شکل ۳، که بیانگر حساسیت محیطی چهار گروه می‌باشد، می‌توان براساس مقادیر ارزش ژنوتیپی، میزان R^2 و شبیه خط رگرسیون (b) که مقدار پایین آن مطلوب است (۴)، روند مقاومت به تنش شوری ژنوتیپ‌ها را به صورت زیر بیان کرده و دو گروه مقاوم ۱ و ۲ را به عنوان مقاوم‌ترین ارقام معرفی نمود (جدول ۸).

گروه حساس ۱ < گروه مقاوم ۲ < گروه مقاوم ۱ با نظر مقاومت

برخوردار است، زیرا در مواردی که صفتی در یک گیاه وراثت‌پذیری پایینی دارد، می‌توان از صفاتی با وراثت‌پذیری بالاتر و همبسته با آن صفت، بعنوان معیار غیر مستقیم در گزینش استفاده نمود. بنابراین، ضرایب همبستگی ساده مابین صفات مورد مطالعه قرار گرفت. در بین نسبت K^+/Na^+ و ۱۸ صفت مذکور همبستگی مثبت و معنی‌داری به استثنای صفت تعداد برگ در ساقه اصلی وجود داشت (جدول ۶). تعداد برگ در ساقه یک خصوصیت ژنتیکی است و لذا حساسیت زیادی به تنش شوری نشان نمی‌دهد. کاهش میزان یون پتابسیم در گیاه، رشد و فعالیت‌های فیزیولوژیک آن را در مرحله رویشی و بویژه زایشی مختلف می‌سازد (۲۳) و مثبت بودن این همبستگی‌ها می‌تواند مؤید این مطلب باشد. در مقابل مثبت بودن همبستگی‌ها مابین صفات زراعی و غلظت K^+ ، همبستگی‌های این صفات با غلظت Na^+ منفی و معنی‌دار است (جدول ۶).

تجزیه کلاستر

تجزیه کلاستر علاوه بر اینکه براساس محتوای یونی ژنوتیپ‌ها انجام شد (شکل ۱)، براساس صفات آگرونومیک و مرفو‌لوزیک نیز عمل آمد (شکل ۲). مقایسه دو تجزیه کلاستر و گروه‌بندی ژنوتیپ‌ها مشابه‌تها و تفاوت‌هایی را نشان می‌دهند. و این امر می‌تواند بدلیل ماهیت صفات زراعی و محتوای یونی باشد. بنابراین، به نظر می‌رسد که تقسیم‌بندی ژنوتیپ‌ها به دو گروه حساس و مقاوم، بر مبنای صفات مربوط به محتوای یونی می‌تواند بعنوان یک نوع معیار در بررسی مقاومت به شوری گیاهان مورد استفاده قرار گیرد. استوری و وین جونز (۱۹۷۸) و برخی دیگر از پژوهشگران (۱۰، ۱۳، ۱۵) استدلال و توصیه مشابهی را در ارتباط با اهمیت صفات مربوط به محتوای یونی ابراز داشته‌اند.

تجزیه حساسیت محیطی

برخی از اثرات متقابل ژنوتیپ \times شوری را می‌توان به تفاوت حساسیت ژنوتیپ‌های مختلف نسبت داد، زیرا که اثر یک نوع سطح شوری بر برخی از ارقام می‌تواند بیشتر از سایر ارقام باشد. در این آزمایش اثر متقابل ژنوتیپ با شوری در مورد صفت نسبت پتابسیم به سدیم معنی‌دار بود. البته محاسبه مقادیر حساسیت محیطی تک‌تک ژنوتیپ‌ها بدلیل زیاد بودن تعداد آنها میسر نشد، ولی با در نظر گرفتن نتایج حاصل از گروه‌بندی

جدول ۶- ضرایب همبستگی ساده بین صفات آگریونومیک و مرفولوژیک با محتوای یونی

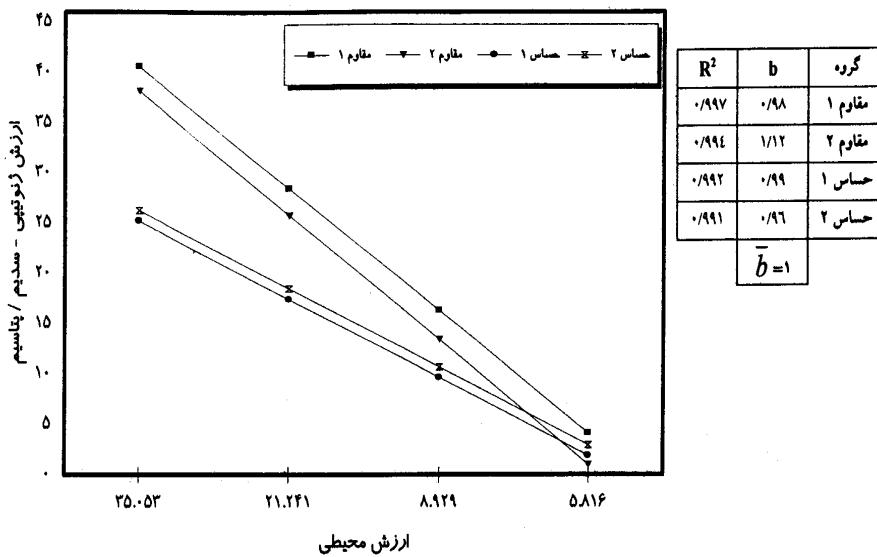
جدول ۷- خلاصه تجزیه واریانس (میانگین مربوطات) صفات مورد ارزیابی در ارقام گندم در سطوح مختلف شوری

میزان نسبتی	درجه آزادی	وزن ترشیش هوایی که بوده	وزن خشک ترشیش هوایی که بوده	تعداد روز طاله‌های سنبله	تاریخ رسیدگی فیزیولوژیک	از غافع بوده	شاخص برگی	تعادل برگ در ساقه اصلی	طول پذانک
کوار	۲	۵۷/۴۷۹***	۵۷/۴۷۹***	۳۱۳۰	۴-۲۷	۲۹۱۳ NS	۴۵/۱۶*	۲۱۹/۱۶*	۱۶/۰*
شوی	۳	۵۷/۴۷۹***	۵۷/۴۷۹***	۱۶۱	۴-۲۷	۲۹۱۳ NS	۶۱/۱۶*	۲۱۹/۱۶*	۱۰/۰*
زُونیت	۱۹	۵۷/۴۷۹***	۵۷/۴۷۹***	۶۳۰	۶-۲۷	۲۹۱۳ NS	۶۳۰/۶*	۲۱۹/۱۶*	۱۰/۰*
زنوبیکششودی	۵۷	۵۷/۴۷۹***	۵۷/۴۷۹***	۸۱	۸-۲۷	۲۹۱۳ NS	۸۱/۸۱*	۲۱۹/۱۶*	۱۰/۰*
خطای آرامشی	۱۵۸	۵۷/۴۷۹***	۵۷/۴۷۹***	۷۶	۱۰-۲۷	۲۹۱۳ NS	۷۶/۷۶*	۲۱۹/۱۶*	۱۰/۰*
ضیبی تغییرات	۵۸۷	۵۷/۴۷۹***	۵۷/۴۷۹***	۲۱۳	۱۲-۲۷	۲۹۱۳ NS	۲۱۳/۲۱۳*	۲۱۹/۱۶*	۱۰/۰*

ادامه حلو

مناج تغییر	درجه آزادی	تعداد کل پینجهها	طول محور سنبله اصلی	تعداد کل مسبلچهای در سنبله	تعداد دانه در مسبله	تعداد گلچه بردار	تعداد پنجهای بردار	وزن کل دانهای در سنبله	فون بکهد دانه عدکرد دانه‌ای که بوته عدکرد پیوژو زنگی که بوته
گزار	۲	۳۷/۵۴**	۳۷/۱۳**	۰/۹۱	۰/۹۱	۰/۱۶	۰/۱۶	۰/۱۶	۰/۱۶
شمری	۳	۴/۶۴***	۴/۶۰	۰/۱۸/۰/۸۹***	۰/۱۸/۰/۸۹***	۰/۱۸/۰/۸۹***	۰/۱۸/۰/۸۹***	۰/۱۸/۰/۸۹***	۰/۱۸/۰/۸۹***
زنبیب	۱۹	۰/۶۱**	۰/۶۱**	۱/۱۸/۰/۱۴***	۱/۱۸/۰/۱۴***	۱/۱۸/۰/۱۴***	۱/۱۸/۰/۱۴***	۱/۱۸/۰/۱۴***	۱/۱۸/۰/۱۴***
زنوبیا شمری	۵۷	۰/۱۵	۰/۱۵	۰/۱۲	۰/۱۲	۰/۱۲	۰/۱۲	۰/۱۲	۰/۱۲
خلطی آرداشی	۱۵۸	۰/۱۳۷	۰/۱۳۷	۰/۱۹۵	۰/۱۹۵	۰/۱۹۵	۰/۱۹۵	۰/۱۹۵	۰/۱۹۵
صرف نتیجه	۱۹۶۸	۰/۱۹۶۸	۰/۱۹۶۸	۰/۱۷۷	۰/۱۷۷	۰/۱۷۷	۰/۱۷۷	۰/۱۷۷	۰/۱۷۷

۱۰۰٪ هستند.

شکل ۳- حساسیت محیطی (شوری) ۳ گروه از ژنوتیپ‌های گندم برای نسبت سدیم / پتاسیم

سپاسگزاری

بدینوسیله از آقایان دکتر رحیم کسرایی (استاد گروه خاکشناسی دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز)، مهندس یعقوب طالبدوست (کارشناس بخش تحقیقات خاک و آب مرکز تحقیقات کشاورزی استان آذربایجان شرقی) و مهندس جلیل شفق (دانشجوی دکتری اکولوژی دانشگاه تبریز) به خاطر پیشنهادات و راهنماییهای ارزنده‌شان، صمیمانه تشکر و قدردانی می‌گردد.

جدول ۸- فهرست نزولی ارقام متعلق به هر یک از گروههای

ردیف	نام	مقادیر
۱	تجن	حراس روشن N-75-18
۲	روشن	اترک فلات کویر N-75-20
۳	N-75-11	N-75-15
۴	N-75-14	شیروودی N-75-9
۵	N-75-3	چمران قدس N-75-4
۶	N-75-4	
۷	N-75-17	

REFERENCES

۱. امامی، ع. ۱۳۷۵. روش‌های تجزیه گیاه (جلد اول). انتشارات وزارت کشاورزی (سازمان تات).
۲. حق نیا، غ. ۱۳۷۱. راهنمای تحمل گیاهان نسبت به شوری (ترجمه). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
۳. میر عارفین، ع.، ر. کسرایی. و. م. اردبیلی. ۱۳۵۵. بررسی مقدماتی در مورد برخی خواص خاکهای اراضی کرکج وابسته به ایستگاه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی. نشریه دانشکده کشاورزی. دانشگاه تبریز. شماره ۲، جلد ۲، صفحه ۴۱-۴۵.
۴. ولی‌زاده، م. و. م. مقدم. ۱۳۷۷. آشنایی با زنتیک کمی. (ترجمه). مرکز نشر دانشگاهی.
5. Alamgir, A. N. M., M. E. Chowdhury, & M. A. Rahman. 1992. Effects of salinity applied at different growth stages on growth and yield attributes of four HYV of wheat. Chittagong University studies, Part II, Sci., 16(1):133-140.
6. Azmi, A. R. & S. M. Alam. 1990. Effect of salt stress on germination, growth, leaf anatomy and mineral element composition of wheat cultivars. Acta Physiol. Plant, 12(3):215-224.
7. Chhipa, B. R. & P. Lal. 1995. Na/K ratios as the basis of salt tolerance in wheat. Aust. J. Agric. Res., 46: 533-539.
8. Flowers, T. J. & A. R. Yeo. 1988. Ion relations of salt tolerance. In: D.A. Baker, and J.L. Hall (eds.). Solute transport in plant cells and tissues. John Wiley. New York, pp. 392-416.

9. Flowers, T. J., P. F. Torke, & A. R. Yeo. 1977. The mechanism of salt tolerance in halophytes. *Ann. Rev. Plant Physiol.*, 28:89-121.
10. Flowers, T. J. & A. R. Yeo. 1989. Effects of salinity on plant growth and crop yield. In: J.H. Cherry (ed.). *Environmental stress in plants*. NATO AST series. Vol. 19. Springer - Verlag Berlin Heidelberg, pp. 370-410.
11. Gramer, G. R., A. Laauchli, & V. S. Polito. 1985. Displacement of Ca^{2+} by Na^+ from the plasmalemma of root cells: A primary response to salt stress. *Plant Physiol.*, 79:207-211.
12. Gramer, G. R., G. J. Alberico, & C. Schmidt. 1994. Salt tolerance is not associated with the sodium accumulation of two maize hybrids. *Aust. J. Plant Physiol.*, 21(5):675-682.
13. Jacoby, B. 1994. Mechanisms involved in salt tolerance by plants. In: M. Pessarakli and Marcel Dekker (eds.). *Handbook of plant and crop stress*. Inc. New York, pp. 97-123.
14. Janzen, H.H. & C. Chang. 1987. Cation nutrition of barley influenced by soil solution composition in a saline soil. *Can. J. Soil. Sci.*, 67:619-629.
15. Jeschke, W.D. 1984. K^+ / Na^+ exchange at cellular membranes, intracellular compartmentation of cations, and salt tolerance. In: R.C. Staples, and G.H. Toenniessen (eds.). *Salinity tolerance in plants*. John Wiley and Sons. New York, pp.37-65.
16. King, I. P., C. N. Law, K. A. Cant, S. E. Orford, S. M. Reader, & T.E. Miller. 1997. Tritipyrum, a potential new salt - tolerant cereal. *Plant Breeding*, 116:127-132.
17. Mansour, M. M. F. 1994. Changes in growth, osmotic potential and cell permeability of wheat cultivars under stress. *Biologia Plantarum*, 36(3):429-34.
18. Mass, E.V. 1993. Plant growth response to salt stress. In: H. Lieth and A.A.Al. Massom (eds.). *Towards the rational use of high salinity tolerant plants*. Vol.1. Klu. Aca. Pub., pp. 279-291.
19. Mass, E. V. & J. A. Poss. 1989. Salt sensitivity of wheat at various growth stages. *Irrig. Sci.*, 10(1):29-40.
20. Mc William, J. R. 1986. The national and international importance of drought and salinity effects on agricultural production. *Aust. J. Plant Physiol.*, 13:1-13.
21. Nevo, E., T. Krugman, & A. Beiles. 1993. Genetic resources for salt tolerance in the wild progenitors of wheat (*Triticum dicoccoides*) and barley (*Hordeum spontaneum*) in israel. *Plant Breeding*, 110:338-341.
22. Pessarakli, M., T.C. Tucher, & K. Nakabayashi. 1991. Growth response of barley and wheat to salt stress. *J. Plant. Nutr.*, 14(4):331-340.
23. Pitman, M.G. 1988. Whole plants. In: D.A. Baker, and J.L. Hall (eds.). *Solute transport in plant cells and tissues*. John Wiley. New York, pp. 346-391.
24. Raghav, C.S. & B. Pal. 1994. Effects of saline water on growth, yield and yield contributory characters of various wheat (*Triticum aestivum L.*) cultivars. *Ann. Agic. Res.*, 15(3):351-356.
25. Shannon, M. C. 1984. Breeding, selection and genetics of salt tolerance. In: R.C. Staples, and G.H. Toenniessen (eds.). *Salinity tolerance in plants*. John Wiley and Sons, pp. 231-254.
26. Sharma, S. K. 1987. Mechanisms of tolerance in wheat genotypes differing in sodicity tolerance. *Plant Physiology and Biochemistry*, India, 14(1):87-94.
27. Soliman, M. S., H. G. Shalabi, & W. F. Campbell. 1994. Interaction of salinity, nitrogen, and phosphorus fertilization on wheat. *J. Plant Nutr.*, 17(7):1163-1173.
28. Storey, R. & R.G. Wyn Jones. 1978. Salt stress and comparative physiology in the Gramineae. I. Ion relationships of two salt – and water – stressed barley cultivars, "California Mariout" and "Arimar". *Aust. J. Plant Physiol.*, 5:801-816.
29. Szabolcs, I. 1994. Soils and salinization. In: M. Pessarakli and Marcel Dekker (eds.). *Handbook of plant and crop stress*. Inc. New York, pp. 3-11.

30. Trivedi, S., G. Galiba, N. Sankhla, & L. Erdei. 1991. Responses to osmotic and sodium chloride stress of wheat varieties differing in drought and salt tolerance in callus cultures. *Plant Sci.*, 73(2):227-232.
31. Weimberg, R. 1987. Solute adjustments in leaves of two species of wheat at two different stages of growth in response to salinity. *Physiologia Plantarum*, 70(3):381–388.
32. Zidan, M.A. & A.A. Malibari . 1993. The role of K⁺ in alleviating stress affecting growth and some organic and mineral components of wheat. *Arab Gulf. J. Scientific Res.*, 11(2):201–208.

Salt Tolerance of Spring Wheat (*Triticum aestivum L.*) Cultivars During Vegetative and Reproductive Growth

A. BANDEHHAGH¹, H. KAZEMI², M. VALIZADEH³ AND A. JAVANSHIR⁴

1, 2, 3, 4, Ph.D Student, Professors and Assistant Professor, Faculty of Agriculture,

University of Tabriz, Tabriz, Iran

Accepted May, 14, 2003

SUMMARY

In order to introduce salt tolerant cultivars to be used in breeding programs, genetic diversity of 20 wheat genotypes against salt tolerance was evaluated. To create natural conditions, this study was carried out in pots under transparent polyethylene tunnel, at the Agricultural Experiment Station, University of Tabriz, while 18 agronomic and morphologic characteristics being evaluated. Analysis of variance indicated that there were significant differences between genotypes at 0.1 percent probability level. K^+/Na^+ ratio was used as the selection criterion. Correlations between this ratio and 18 characteristics confirmed its effectiveness in distinguishing tolerant genotypes. Cluster and sensitivity analysis showed that several of these genotypes, including Tajan, Roshan, N-75-11, N-75-14, N-75-3, N-75-4, and N-75-17 contained a higher K^+/Na^+ ratio than the others. In addition, they possess optimal agronomic and morphologic characteristics, thus, being recognized as tolerant genotypes.

Key words: Environmental sensitivity, Salt tolerance, Sodium chloride, Spring wheat.